

Motion till riksdagen 2013/14:So18

av Eva Olofsson m.fl. (V)
med anledning av prop. 2013/14:168

Fritidspeng för barn i hushåll med försörjningsstöd

1 Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen avslår proposition 2013/14:168 Fritidspeng för barn i hushåll med försörjningsstöd.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att regeringen ska se till att riksnormen för försörjningsstöd höjs för hushåll med barn.

2 Regeringens förslag

Regeringen föreslår i proposition 2013/14:168 Fritidspeng för barn i hushåll med försörjningsstöd att det ska införas ett särskilt stöd för regelbundna och organiserade fritidsaktiviteter för barn i årskurs 4–9 i hushåll som har fått försörjningsstöd minst sex månader under den senaste tolvmånadersperioden.

3 Alla barns rätt till fritid

De som lever med ekonomiskt bistånd har ofta svårt att få pengarna att räcka till annat än de dagliga eller återkommande utgifterna. Biståndet är tänkt att vara en kortvarig insats men antalet som tvingas leva långvarigt på ekonomiskt bistånd ökar. Många barn i familjer som är beroende av försörjningsstöd tvingas leva i ekonomisk utsatthet under en stor del av sin uppväxt. Barn i ekonomiskt utsatta familjer får inte tillgång till fritidsaktiviteter i tillräcklig utsträckning, vare sig sådana som föräldrar och barn gör tillsammans eller sådana som barnen utövar på egen hand. På så sätt stängs dessa barn ute från det de flesta andra barn tar för självklart.

Fel! Okänt namn på

Vänsterpartiet förkastar högerregeringens förslag. Barn ska inte behöva be särskilt om att få ha en meningsfull fritid utan det ska vara en rättighet. Barn eller deras föräldrar ska inte heller behöva be om intyg från t.ex. föreningsverksamhet eller utsättas för särskild övervakning och särskilda kontroller för att visa att de har deltagit i organiserade aktiviteter. Det är ett synsätt som tillhör den gamla fattigvården.

De åldersgränser som föreslås är dessutom helt godtyckliga. Enligt regeringen vill man rikta sig till barn i årskurs 4–9 eftersom den ålderskategorin har ett större behov av organiserade fritidsaktiviteter. Den slutsatsen dras utifrån att det enligt siffror från SCB är vanligast att den åldersgruppen deltar i organiserade fritidsaktiviteter. Men den statistiken gäller alla barn och inte bara de fattigaste. För Vänsterpartiet är det självklart att barn i ekonomisk utsatthet har andra behov än barn som har föräldrar som har en god ekonomi. Eftersom ekonomiskt utsatta barn har sämre möjligheter att delta i fritidsaktiviteter än andra barn anser vi att de oftast har ett större behov av att få möjlighet till en meningsfull fritid. Själva fritidsaktiviteten kan också erbjuda tillfälligt andrum från den stress och stigmatisering som fattigdomen innebär.

Deltagande i en verksamhet motsvarar inte alltid ett generellt behov. Därför kan man inte heller anta, som regeringen gör, att äldre barn inte har samma behov av organiserade fritidsaktiviteter eftersom deras deltagande är lågt. Och även om de inte är lika intresserade av organiserad verksamhet betyder det inte att deras fritidssysselsättningar är kostnadsfria och att de själva kan bestämma vad de vill göra eftersom de inte har några pengar.

Som ytterligare motiv till att de yngre barnen inte ska få något stöd hänvisar regeringen till Skolverkets remissyttrande att skolans fritidsverksamhet ska erbjuda de yngre barnen ”möjligheter till utveckling och lärande samt en meningsfull fritid och rekreation”. De som beviljas försörjningsstöd under längre perioder har sällan inkomster från arbete eller socialförsäkring. Deras barn har därför ingen rätt att delta i fritidshemsverksamheten. Finns det barn i förskoleåldern har de bara rätt till 15 timmars förskola i veckan. Det är konstigt att varken regeringen eller ansvarig myndighet vet det. Det kanske visar hur svårt det är för vissa människor med makt att sätta sig in i fattiga barns situation.

Mot bakgrund av det ovanstående bör riksdagen avslå proposition 2013/14:168 Fritidspeng för barn i hushåll med försörjningsstöd. Detta bör riksdagen besluta.

För att alla barn ska få rätt till en givande och utvecklande fritid och kunna delta i fritidsaktiviteter ska stödet också vara en norm till alla barn så att det inte bara når barn till de föräldrar som har kunskap och resurser att efterfråga ”fritidspengen”. Regeringen påstår att syftet med reformen inte kan uppnås med en generell höjning av det ekonomiska biståndet eftersom man menar att ett hushåll inte kan spara ihop till avgifter, som betalas års- eller terminsvis. Självklart kan såväl idrottsföreningar som kulturskolan och andra verksamheter upprätta en avbetalningsplan eller liknande för dem som inte kan lägga ut hela summan på en gång. Det regeringen indirekt hävdar är att människor som uppbär försörjningsstöd inte kan hantera pengar och prioritera barnen,

Fel! Okänt namn på

underförstått att de köper sprit och cigaretter för pengarna. Det tycks vara så regeringen ser på människor som lever i ekonomisk utsatthet.

Till skillnad från regeringen hävdar vi i Vänsterpartiet att det ekonomiska biståndet behöver en generell förstärkning. Vi föreslår också en höjning av riksnormen för försörjningsstödet med 300 kronor per barn i vårt förslag till statsbudget för 2014. Barn behöver inte bara delta i organiserad fritidsverksamhet utan har även behov av mer privat fritidssysselsättning med familj och kompisar. De bör också kunna välja vad de vill göra på sin fritid, som barn med mer ekonomiska resurser har rätt att göra, utan att kommunen ska ha insyn. Regeringen bör därför återkomma med förslag om att riksnormen för försörjningsstöd ska höjas för hushåll med barn. Detta bör riksdagen som sin mening ge regeringen till känna.

Stockholm den 31 mars 2014

Eva Olofsson (V)

Bengt Berg (V)

Amineh Kakabaveh (V)

Lena Olsson (V)

Marianne Berg (V)

Lars Ohly (V)

Mia Sydow Mölleby (V)